

[Rager.]

Arbejdsløshedskasse er knyttet, aldeles omgaaende; er der et Medlem, der uberettiget har faaet Understøttelse, er der ikke Tale om at sige, at nu skal Arbejdsløsheds-kassen efterhaanden have de Penge ind, nej, dem lægger Fagforeningen ud, og saa siger den: det er os, der skal have dem ind. Man vil forstaa, at naar det kommer ud — og det sker jo —, at der finder Misligheder Sted i den ene eller den anden Kasse, og naar nogen siger, at han har hørt det og det, saa kan man altid svare: Enhver Øres Tab dækkes af den faglige Organisation, det kommer ikke Arbejdsløsheds-kassen og det offentlige ved. Det kan man i Virkeligheden ikke, saa længe den kristelige Kasse hænger paa, for der staar ikke en Organisation bagved. Det er en principiel Forskel mellem den kristelige Arbejdsløsheds-kasse og de andre, og jeg ved altsaa fra Arbejds-løshedsnævnet, at der for Tiden er en Række Debitorer, som er kommet paa den Maade, at de uberettiget har oppebaaret Hjælp og ikke tilbagebetalt den, og det er for dem saa mange Penge, at man maa regne med, at der er en Del, der ikke gør det. Det er altsaa en Forskel mellem den Kasse og de andre.

Man mener stadig at kunne sige, at jeg har lagt min Argumentation saaledes an, at paa Grund af disse Misligheder skal den kristelige Kasse ophæves. Det er forkert; jeg har sagt, at Spørgsmaalet om Kassens Eksistens er et rent principielt Spørgsmaal. Men i Overvejelserne har man ogsaa, som jeg udtrykkelig fremførte forrige Gang, maattet sige, at enhver Regering maa jo vedgaa Arv og Gæld efter Fortiden og give det bestaaende en vis Ret; det har i hvert Fald ved Siden af det principielle ogsaa været et Moment for mig, hvordan den Kasse hidtil har opført sig. Og naar jeg saa ser ned i den Afgrund, jeg har kigget ned i, saa er der, siger jeg, dog virkelig ingen Grund til at lade den bestaa. Saa kommer Spørgsmaalet: Var der Grund til at fremdrage dette? Nej, det havde der ikke været, hvis ikke de 38 000 havde skrevet under paa Adressen; det er de 38 000, som er Skyld i, at det blev nødvendigt at fremdrage det.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen synes at begynde at forstaa, i hvad Retning Udviklingen nu gaar; han pegede paa, at nu var Loven om Værn for Erhvervsfrihed ophævet, og nu røg den kristelige Arbejds-løsheds-kasse. Ja, og saa vidt jeg ved, er der en Forhøjelse til Tjenestemændene paa Trapperne. Derved er vel egentlig de 3

Klenodier, der dannede det smukkeste fra den Madsen-Mygdalske Nedskærings-regering, røget. Men er det egentlig mærkeligt, at de 3 Ting, som dengang var Fanen, nu ryger? Og hvorfor er det Diktatur at tage Epauletterne af de Herrer? Den ekstra Nedskæring af Tjenestemændene, Nedskæringen af Arbejdsløsheds-kasserne med Indførelsen af den her omtalte Kasse og Loven om Erhvervsfrihed — var det ikke de 3 smukkeste Ting, de fik lavet i Tiden 1927—29? Da de skulde til at lave Resten, saa skvattede de. Men det var slet ikke Diktatur dengang, vel? Da var det Folkeviljen bag et Ministerium! Nu skal det pludselig være Diktatur. Men det er godt, det er gaaet op for det ærede Medlem, at de store smukke Bygninger, der blev rejst dengang, nu staar for Fald, og der er ingen Naade og Barmhertighed.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at det om Foreningsretten havde vi ikke behovet at fortælle. Nej, det er fuldstændig rigtigt, det havde vi ikke behovet at fortælle, hvis ikke de 38 000 havde skrevet under netop paa, at Fratagelsen af Tilskuddet var en Krænkelse af Grundloven og Foreningsretten. Det ærede Medlem skulde læse, hvad det er for noget Vrøvl, de 38 000, hvis Skrivelse har gjort et saa dybt Indtryk paa ham, har skrevet i deres Indledning, saa vilde han være klar over, at det er naturligt, jeg gør opmærksom paa det, jeg har fremhævet.

Det ærede Medlem har faaet megen Interesse for Redaktøren af „Skive Folkeblad“. Det glæder mig; det ærede Medlem vil ved uendelig mange Lejligheder kunne høre Belæring af det, han skriver, og jeg vil gaa ud fra, at det ærede Medlem i Fremtiden tidlig og silde vil citere, hvad den særdeles dygtige Politiker, Redaktør Carl Hansen skriver. Og saa vil jeg for øvrigt oplyse det ærede Medlem om en Ting, som det ærede Medlem maaske i Øjeblikket overser, nemlig at det var under et Venstre-ministerium, at Loven af 1907 blev gennemført, dengang havde man kun de rent fagligt begrænsede Arbejdsløsheds-kasser, Kasser, der var knyttet til Fagene, og én af dem, der sad i det danske Folketing dengang og stemte for det, var netop Redaktøren fra Skive.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan ikke lide at blive mindet om 1927. Jeg har anset det for nødvendigt, for uden den Voldshandling, der i 1927 blev begaaet mod Arbejdsløshedsforsikringen, havde vi ikke